

בע"ה כ"ג באייר תשע"ז

19/05/2017

גליון מס' 2998

פרשת בהר – בחוקותי

העולם העתיק היה מושתת על שני יסודות - על משטר העבדות ועל פולחן האלים.

פרשת בהר מכריזה מלחמה בעבדות הממארת: "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה" ומסיימת בתביעה נמרצת: "לא תעשו לכם אלילים".

הפולחן האלילי שעבד את האדם ליצרו השפלים ולתאוותיו הבהמיות והקביל לשיעבוד הפיסי שבעבדות הגוף.

מכאן נבע כוחו האדיר של פולחן זה שבעזרת החושים והחושניות שלט בעולם כולו ואף הכה שורשים עמוקים בעם ישראל שהתקיימו מאות שנים לאחר מעמד הר סיני.

(מתוך: 'ממעין האגדה'-א. ארזי)

"מברכין החדש ראש חודש סיון ביום ו' ואומרים אב הרחמים".

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

שיעור פרשת השבוע: גילי זיוון

שבת פרשת בהר-בחוקתי		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:13	זמן תפילין / טלית	04:41←04:45
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:00
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:09←09:10
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה משניות וערבית	19:25
שיעור- יניב עקיבא	18:00	שקיעה	19:37←19:34
צאת השבת	20:11	ערבית	20:10

אחות תורנית : דורית רידר

שבת
שלום

עצם סופה לחיים: אתי להדק ואתי להרפות

השבת אנו מסיימים את חומש "ויקרא", שעוסק ברובו במצוות הקרבנות והמשכן, בצורה מדויקת ובירידה לפרטי פרטים.

המצווה החותמת את החומש - היא קרבן "מעשר בהמה". ועיקרה: מגדל הבהמות מצווה להפריש עשירית מהבהמות שנולדו לו באותה השנה ולהקריבן בירושלים.

המעניין במצווה זו הוא **אופן בחירתן** של הבהמות למעשר: **"וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש לה' לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו..."** (ויקרא כ"ז-ל"ב, ל"ג). - מפריש מעשר בהמה, מצווה להעביר את 'צאנו תחת שבטו' באופן **אקראי**, ואינו רשאי לקבוע מראש מי מהם ישמש עשירי לקרבן.

על פי הרמב"ם בהלכות מעילה (ח"ח), מצוות הקרבנות הן אמנם חוקים שאין להם הסבר הגיוני שכלי ברור, אולם חובה עלינו "להתבונן במשפטי התורה" על פי כוחנו, בניסיון למצוא להם טעם, וכך נעשה! ננסה להבין מהו המסר לאדם שעומד מאחורי **אופן בחירת** הקרבן במצוות מעשר בהמה.

מגדל הבהמות שרגיל לבחון את טיב עדרו בכל עת, ולעסוק בביקורת - "כבקרת רועה עדרו", מצווה כאן לשבור את הרגליו. עליו להעביר את השליטה ליד הגורל באופן מוחלט וללא כל אפשרות חזרה לאחור או החלפה: "ולא ימירנו..."

אם כן, מהו המסר באופן בחירת הקרבן למעשר בהמה??

נחזור לספר בראשית: אברהם מצווה את עבדו לצאת למשימה החשובה בחייו - למצוא את הכלה הנכונה לבנו יצחק, בכדי להמשיך את השושלת. הוא נותן לו שתי הוראות - האחת מדויקת: "אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני יצחק..." - הוא מצווה עליו ללכת לסביבה הנכונה. וההוראה השנייה, הקשורה בעצם הבחירה - היא מאד מעורפלת, ומשאירה את התוצאה ליד הגורל: "ה' א-לוהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי... הוא ישלח מלאכו לפניך...". וכך נוהג העבד: "ויאמר ה' אלוקי אדני אברהם... **הקרה** נא לפני היום..."

ובמבחן התוצאה - הצלחה: "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה..."

לימים, שולחים יצחק ורבקה את בנם יעקב, עם אותה ההוראה המדויקת: למצוא כלה ב"ארם" - המקום בו נבט הגרעין המשפחתי, מצד אביו ומצד אמו. שם, בארץ מגוריהם בסביבה הנכונה, הם כבר סומכים על הגורל: "...יתן לך את ברכת אברהם..."

גם כאן, במבחן התוצאה - הצלחה: "ויאהב יעקב את רחל..."

ואולי זה המסר - האדם מבחינתו, צריך לעשות את הצעד הראשון בכיוון הנכון ולפעול בלב שלם. אך מכיוון שתוצאות מעשיו אינן נתונות לשליטתו, עליו לדעת לפעמים להרפות ולהשאיר חלק מהחלטותיו ביד הגורל, בבחינת: "והיה ה' מבטחו".

האמונה היא - ביטחון בה' שיצליח דרכנו ויפעל לטובתנו, גם במקרים בהם אין לנו שליטה.

יוסף קימלמן

מוקדש באהבה למיטב ולישי קימלמן לרגל נישואיהם.

הלמנה לקידוש

השבת פרשת בהר בחוקותי נחגוג אי"ה (במניין שני) בר מצווה לבננו היקר -

דוד נ"י

נשמח להזמין את הציבור לקידוש במועדון לחבר לאחר המניין השני.

משה ואירא אלון

עשו את ירושלים אילו בה

לרגל 50 שנה לשחרור ירושלים נתכנס ביום שלישי כ"ז באייר (23.5.17) להודות ולחגוג לכבודה של ירושלים.

19:25 – תפילת מנחה.

שיעור של הרב ארי על מהותו של יום ירושלים. במקביל פעילות של בני עקיבא (הודעות יימסרו דרך המדריכים).

20:00 – תפילת ערבית חגיגית בליווי מוזיקלי.

20:45 – הרצאתו של גיל חובב: "אוכל קטן ונשים גדולות".

גיל חובב, ירושלמי, סופר, מוציא לאור ואיש טלוויזיה, מגיש וכותב תוכניות בישול רבות בטלוויזיה, מספר על אוכל, ירושלים, אהבה ועברית.

בהרצאה קלילה מספר חובב באילו תחבולות ניסו לפתות אותו, ילד ירושלמי כחוש ופוזל, לאכול דגים, איך הוקם הארגון לשחרור פלסטין בסלון ביתו, מדוע החליטה סבתו, לאה אבושדיד, לוותר על הנדוניה שלה כדי להינשא לאיתמר בן אב"י ומתי בדיוק גילתה לו בתו שהשפה העברית שיגעה אותו לחלוטין.

כל זה בליווי סיפורים על אליעזר בן יהודה, משה חובב, חיל המודיעין הישראלי, ערוץ 2, מיטב מסעדות תבל והכל כמובן - בעברית צחה.

ההרצאה תתקיים בחד"א ימין - הציבור מוזמן!

וצרות: ח'נאק, דת ומרכאות

על מפעל עזריו טרם סופר...

אחרי שקראתי את כתבתו של מוישה'לה גינזברג על דודו משה יאול ז"ל, עלו בי הרבה זיכרונות על התקופה בקבוצה בהרצליה. עבדנו אז בחקלאות אצל מושבניקים באזור וחיפשנו עוד מקומות עבודה ואולי אף להקים מפעל משלנו...

המזכיר פנה לעזרה בקיבוץ הדתי ושם סיפרו לו על אשה ששמה רחל ורטהיים ששרדה את המחנות בהולנד והגיעה לישראל עם ארבעת ילדיה לאחר שבעלה מת שבועיים לפני שחרור המחנה.

היא הביאה איתה לארץ מכונת סריגה ומכונת אוברלוק והיתה מוכנה להצטרף אלינו לקיבוץ עם בנה הקטן לאחר ששלושת ילדיה האחרים נשארו אצל אחותה בכפר חסידים.

כשהגיעה אלינו ביקשה שתהיה חברה צמודה אליה בכדי שתלמד אותה את רזי המקצוע וכן חבר שיידע לבצע בפועל את העבודה, שלא היתה קלה. כך נכנסתי אני לעבוד במפעל הסריגה בצעדיו הראשונים.

עם הזמן נכנסו חברות וחברים נוספים לעבודה במפעל ביניהם פיקו ז"ל וגיסו משה יאול ז"ל שהגיע באותה העת לקיבוץ. הוא היה יפה תואר עם תלתלים בלונדיניים, בעל אופי טוב שרצה תמיד לעזור שלמד את העבודה באופן מאד מקצועי.

התחלנו במפעל ב"קטנות"- סרגנו ותפרנו בגדי תינוקות ולאחר מכן עברנו לסוודרים (קרדיגן) לנשים. ההזמנות לא אחרו להגיע... הדרישה היתה גדולה ואפילו לחיילי הצבא סרגנו סוודרים.

המפעל המשיך להתפתח וחברות נוספות נכנסו לעבוד בו, ביניהן רחל סימון ויוכבד גולד. קנינו מכונות נוספות וכן מכונה גדולה לסלילת הצמר על קונוסים גדולים. המכונות היו גדולות ואנו עבדנו בעמידה ממושכת.

כשעברנו לסעד, שוכן המפעל בצריף ארוך במקום שנמצאת היום חניית הרכבים מול חדר האוכל. היה לנו במפעל הווי מיוחד וחברות יוצאת דופן. את המפעל ניהל שלמה שכנר שהיה בין חברינו הראשונים. הכל היה טוב ויפה, אבל המפעל נסגר.

השאלה היא למה??...

ובכן, היו כמה סיבות, כמו כל דבר בקיבוץ שהיה אז חובבני... סידור העבודה לא נתן חשיבות ראויה למקום זה וכל שני וחמישי כשהיתה חסרה בסידור העבודה מטפלת או מבשלת לקחו אותנו מהעבודה ואנו לא עמדנו במשימותינו.

לא עמדנו בהזמנות של הצבא והם הפסיקו לעבוד אתנו. המנהל ואחד הסורגים עזבו את המשק – והמפעל חוסל! כשמכרו את כל המכונות, נלחמתי שלא ימכרו את מכונת האוברלוק ולאחר מכן היא שימשה אותנו במתפרה לבגדי ילדים מטריקו ופוטר.

בהזדמנות זו אזכיר לטובה את הסנדלרייה בניצוחו של עזרא שטיינמץ ז"ל והמפעל שהביאו בני משפחת פולק ששוכנו בצריף המדובר. בעזרת הסוד המשפחתי הם ציירו בעזרת צבעים מיוחדים, מפיות ומפות על בד אורגנדין דקיק.

מיכל אפלבוט

שיר האטפלות

הגננות, המורות והמורים, המדריכים, מרכזי החינוך וכל מי שעסק/ה אי פעם בגידול בני-המשק

כתבה : חגית רפל לכבוד "כנס הבנים" (במנגינת "ויויו גס")

עוד כשהייתם קטנים, תינוקות זעירים

לנו היה כבר ברור : אין כמוכם, נדירים!

מן החיתול והאמבט

עד חלוקת ממתק-שבת

מ"מחבואים" ועד "תופסת"

או הקפיצה על האספסת - **פזמון**

ב. בוקר הערנו אתכם עם ציוץ ציפורים

שעת הטיול לפרדס חיש כולם דוהרים

עת צהריים כך תמיד

שיר וסיפור מן התקליט

ואחר כך דממה מוחלטת

המנוחה המקודשת... - **פזמון**

עת הילדות נעלמה וחלפה לאיטה

יחד צעדנו איתכם מכיתה לכיתה

יחד תספורת ו"מדידות"

והחולצות כה אחידות,

ובבר-מצווה, איזו נחת

כל הכיתה תחגוג ביחד... - **פזמון**

ככה חולפות השנים והשבח לאל,

בני הקיבוץ שגדלו, כה טובים להלל :

באמונה ואהבה

בחריצות ובאחוה,

ובתקווה עוד ניפגשה

בחג שמונים פה על הדשא...

פזמון:

יחד עם אורי ודן

ועם לולו ורן

ועם יענקוש ושולית

יחד עם שמוליק ושי

ואיילת וגיא

ואבנר וצפרי

יחד עם רבקית וגל

ועם ג'ינג'ית וטל

ועם תידי ודידי

וכמובן -

שמקו, שייקו, הם כאן

וגם

וגורי גם...

פזמון: יחד עם אורי ודן...

6
הרשאה לקייטנת נכדים

סבים וסבתות יקרים!

השנה קייטנת נכדים תחול בתאריכים: י'-יד' באב, 2/8-6/8, בימים רביעי - ראשון, כלומר הקייטנה תכלול בתוכה גם שבת!

בשבת תהיה ארוחה אחת משותפת לקייטנה ואת הארוחה השנייה כל ילד יאכל בביתו / בבית סבו וסבתו. בשבת יהיו פעילויות מטעם הקייטנה לצד זמן חופשי עם המשפחה.

הקייטנה מיועדת לבוגרי כיתה ו'.

נשמח שתרשמו בהקדם ותכתבו את שמכם, שמו של הנכד/ה שלכם, מקום מגורים, ומספר פלאפון של אחד ההורים.

ניתן להירשם אצל רתם וייס בפלאפון: 052-3714427 או באימייל: Rotemww118@gmail.com
או לשים פתק בתא דואר של ועדת חינוך.

ג'ל פיש-סיטון

מרכזת הקייטנה

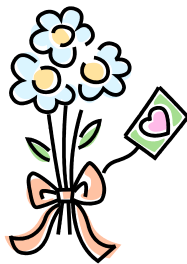
תודה!

לרב ארי, רותי שלוין, איתן הימן וכל מי שהגיע לנחם, להתפלל או דאג לשלומי.

חימם מאד את הלב לקבל את כל העזרה והתמיכה, דבר שאינו מובן מאליו וברצוני להודות לכם על כך.

שנזכה תמיד לשמחות ולבשורות טובות.

א'באר ראדז

תודה!

"אילו פינו מלא שירה כים... אין אנחנו מספיקים להודות".

קהילת סעד היקרה, כפי שרובכם בוודאי שמעתם, ביום ראשון בערב בתנו כליל נפצעה ואושפזה בבית חולים. אנו מבקשים להודות לכל בית סעד על החיבוק הגדול לו זכינו השבוע בתפילות, בהצעת עזרה, בהתעניינות ודאגה כנה ובכל דרישות השלום הרבות. חיממתם את ליבנו.

זכינו לנס גדול השבוע, כליל שלנו מתאוששת ומתחזקת ואנו מודים לה' על הטוב שגמלנו. שנזכה לבריאות שלמה.

משפחת רסיס-טב

לדוד אלון מלל טוב לרעל בר המצווה
למיר ולמשה אלון ולכל המשפחה – שתלכו למחה ולאשר
קהילת סעד

לפרלה ולניסים דדון ולכל המשפחה
מלל טוב לרעל נישואי הבן אשר עב"ל חופית
שתלכו למחה ולנחת!

לריבה לוהר ולכל המשפחה מלל טוב לרעל בר המצווה של הנכד
יוחאי יהודה – בנם של יהודית ויואל לוהר (צין צורית)
שתלכו למחה ולאשר!

לישי קימלמן מלל טוב לרעל נישואי עב"ל מיטל
שתלכו להצלחה, בריאות ואשר!
קהילת סעד

לעתר ולאוהד לייכל ולכל המשפחה
מלל טוב להולדת הבת נהורה – בתיה
שתלכו לעדלה באשר ובנחת – קהילת סעד

עושה סיפורי ארזלים

האחד אמיתי, השני בספק, השלישי – מעניין ואולי אף משעשע...

בשנות השישים הראשונות, ברצועת עזה שולטים המצרים. אריה קרול ז"ל ואנוכי חוזרים בשעת חצות ליל מנחל עוז – מפגישה עם צביקה הלוי ז"ל, בנושא הקמת בית אריזה להדרים במפעלי "שער הנגב", שאריה היה מנהלם. הערת אגב, שאינה קשורה לסיפור: לפני שאריה קיבל על עצמו את ניהול המפעלים הוא התייעץ עם הרב בר שאול זצ"ל (שעמדנו איתו בקשר הדוק, בהעדר רב בקיבוץ) – אם לקבל על עצמו את התפקיד, בהתחשב בעובדה שבין המפעלים קיימת גם מנפסת כותנה הפועלת שבעה ימים בשבוע. הרב שאלו: האם תוכל, כמנהל, לצמצם עבודות שאינן הכרחיות בשבת? לאחר שאריה השיב בחיוב, נתן לו הרב את ברכת הדרך.

אם שכחתם, אנו בדרך מנחל עוז הביתה. מול יער שמחוני, יוצא בריצה מישהו מן היער ומנופף לנו לעצור. המדובר בנער כבן 17, דובר עברית במבטא ערבי. לשאלה מה הוא עושה כאן, הוא מספר שנשכר לעבוד באבטיחים. מהיכן אתה? מג'וליה (אז כפר, היום עיירה במזרח השרון). זה נראה לנו מוזר, כי בתקופה ההיא לא גידלו אבטיחים בנגב. מה עשית ביער? רציתי לישון עד הבוקר, אבל בא אלי צבוע (דבע בערבית), לכן ברחתי. כידוע, לא רק אבטיחים לא גדלו אז בנגב, גם צבועים לא... אבל לפי איך שהבחור נראה מבוהל, אני מאמין שהוא האמין, שראה צבוע, הנחשב בחברה הכפרית הערבית, ליצור שכדאי לתפוס מרחק ממנו...

לקחנו אותו עימנו לסעד, חייגנו למטה "הגוש" (זה היה הכינוי למה שהיום נקרא חטיבה מרחבית ואז היה בקושי פלוגה מרחבית). תוך זמן קצר הגיעו שני חוקרים, ותוך זמן עוד יותר קצר אמרו לנו: תפסתם מרגל! מה? איך כל כך מהר גיליתם? זכינו לתשובה מעניינת: אמרנו לו – נכון יש לך בכיס 300 לירות? נכון ששלח אותך עבדול חמיד? הוא הודה. מתברר שהמצרים בעזה גייסו נערים ערבים ישראלים לצרכי ריגול וציידו כל אחד ב-300 לירות... אגב, הגבול היה אז בס"ה גדר תיל דו שיפועית בובה של מטר אחד.

* * *

ליל הסדר בחדר האוכל הגדול, האולם שהיום כולל את הכלבו ואת אולם האריזה של הקייטרינג. עוד לפני "שפוד חמתך על הגויים", אני מסב כשגבי אל כיוון המטבח, אומרת לי אשתי הדסה שתחי': הסתובב אחורה! בקשה קצת מוזרה, אבל כל אשר תאמר אליך אשתך – שמע בקולה... ומה אני רואה? דמות מוזרה של אישה לבושה במין בגד ש...איך נאמר – לא כל כך מתאים לחג (אולי היא באה להציג את תקופת העבודות?). משנוכחתי שאיש לא ניגש להזמינה לשולחנו, נזכרתי שאני כמזכיר הפנים חייב לנקוט צעד כלשהו. צעדתי לעומתה בעומדה נבוכה מול הקהל וברכתיה – חג שמח! אין תגובה... את מבינה עברית? מתברר שלא. אני שואל באנגלית את יודעת שעכשיו חג הפסח? היא מסתכלת עלי כתרנגול ב"בני אדם"... שאלתי: את יהודיה? הנידה בראשה לשלילה. יש לך פספורט? כן, התיק שלי ביער... טוב, למה לקצר במקום שאפשר להאריך, דאגנו להושיבה בהסבה בשולחנו, כשאני – במקום להתרכז במצוות "מגיד" – שובר את ראשי היכן להלינה, כאשר אין אתר פנוי ללינת אורחת... לבסוף, כמו בסיפורים הטובים, נצנץ בי רעיון: הצריך בשוודים (במקום שהיום שוכנת הקרווילה הסמוכה לבית התינוקות), שימש כמחסן למזרנים, מה מתאים יותר ללינה מאשר לישון על ערימת מזרנים, האושפיזה שלנו לא תבחין אם יש גרגר עדשה מתחת... לפני איחולי לילה טוב, סיכמנו שבבוקר היא תדריך אותי למקום ביער, אשר שם מחבוא תיקה.

ויהי אור. שומר הלילה זכר את בקשתי מאמש והעירני כאשר האורחת שבאה ללון התעוררה. בשעה שבע בבוקר, בט"ו בניסן, אני צועד בעקבותיה אל חורשת הכלניות. היא מובילה בביטחון עד לצומת בארי, אנו פונים ימינה

ואני תוהה אם היא באמת יודעת לאן... התבדיתי. הגענו למרגלות אחד העצים ושם רובץ לו בנחת תרמיל נפוח.. לאחר פשפש קל, שולפת הגברת פספורט של ארה"ב. אני מדפדף – ועיני כמעט חשכו! בדרכון יש אשרות כניסה ויציאה למצרים, סוריה, עירק, סעודיה, ירדן... אך מתי חשכו עיני ממש (ולא ב"כמעט")? כאשר נוכחתי שאין אשרת כניסה לישראל... באין רב, התייעצתי עם מזכיר הפנים. מחד גיסא, היא אינה עושה רושם של מרגלת אלא של תמהונית. מאידך גיסא, לך תדע – אולי למדה מדוד המלך "בשנותו את טעמו"? בתום ההתייעצות הוחלט פה אחד (פשוטו כמשמעו) לטלפן למשטרה על אף קדושת החג. הנימוק שהכריע: אין לה אשרת כניסה לישראל ויש כאן ספק פיקוח נפש, כי לא יכולתי להיות בטוח שהיא תחכה עד מוצאי החג. המשטרה הגיעה ולאחר שראו את דרכונה שיבחו את החלטתנו להזעיקם. חבל שהם לא רבנים... אגב, הם לקחוהו כמובן אך לא טרחו לדווח לנו מה תוצאות החקירה.

* * *

רקע היסטורי לסיפור השלישי: המדובר באותה התקופה של לפני מלחמת ששת הימים. השב"כ גילה בקיבוץ נגבה אדם המיועד לקליטה, שהוא – אני מקווה שאתם יושבים – מרגל מצרי... לא זה סיפורנו, אך אזכור אירוע זה חשוב להבנת הסיפור.

יום אחד אני פוגש בשביל את נתן עברון ז"ל ביחד עם ידידו דוד בני שיבדל"א, שניהם בגיל 9 – 8, מבקשים פגישה עם מזכיר הפנים. אני אומר להם: אני שומע, מה הבעיה? לא, הם משיבים, אנו רוצים לשוחח אתך במשרד על עניין רציני. טוב, אני משתדל להסתיר את חיוכי ואנו קובעים מועד. המפגש מתחיל כאשר הילדים מחזיקים גליון נייר מקופל ומתחילים ב... פצצה! אנו סבורים שיש בסעד מרגל, אנו יודעים מי הוא – ויש לנו הוכחות! אני מודה שלא הצלחתי להימנע מהעוייית חיוך, שפגעה בהם. אנחנו רציניים, הם מצהירים.

המרגל הוא: נחום יצחקי!!! ועכשיו הגענו לשלב ההוכחות.

הוא רווק והוא גר לבד. אכן, רווקים גרו בזוגות, איני זוכר עתה מדוע נחום גר עצמאי, אולי מספר הרווקים היה אי זוגי...

הוא לא חבר. נכון, שנים רבות התעקש נחום להישאר במעמד מועמד... יש לו טייפ רקורדר. ההסבר – לפי "תקנון הרכוש" שהיה אז בתוקף, לא ניתן להחזיק מכשיר כזה, אך מה שהילדים לא ידעו, שהמכשיר היה של הקיבוץ ונחום היה האחראי להחזקתו. הוא מסתובב בלילות מאחורי חלונות בתי החברים. זה נכון מאוד! נחום כבר אז היה אחראי להשקיית המדשאות, כאשר השיטה היתה ללכת ולפתוח כל ברז בכל מדשאה.

אחרי ארבע הוכחות חזקות כל כך, מה אפשר לעשות? התנצלתי על זה שחייכתי בתחילה. שיבחתי אותם על עירנותם ועל כך שלא פרסמו ברבים את חששותיהם, אלא באו אליי. יחד עם זאת ניסיתי לשכנעם (ונדמה לי שהצלחתי) שנחום הוא בחור יקר ונאמן, חביב ומסור ואין מקום לחשוד בו בדברים אסורים, אלא להיפך, הוא עושה למען הכלל הרבה מעבר לחובה.

* * *

לעומת שלושה סיפורים מן העבר, חשבתי להעיר שלוש הערות על ההווה.

בטרם תישכח הסערה סביב דברי הרב יגער לוינשוורץ על החיילות הדתיות, נשאלתי הכיצד ניתן למצות את הפרשה בקצרה.

מה הבעיה? מקרא מסורס: דרך ארס קדמה לתורה... ואם נרצה להיות פחות בוטים, נאמר שמגיע לדבריו השבח הי"א בסדרת ט"ז השבחים המתחילים במילים: "אמת ויציב". הארוע מזכיר את תשובתו של ד"ר יוסף בורג לשאלה אם חז"ל נקטו לעיתים גם בהומור. בוודאי, השיב, ראו למשל את מאמרם: תלמידי חכמים מרבים שלום

בעולם... אבל כמובן, אם משהו נפגע ורואה בדבריי חוצפא כלפי שמיא כביכול, הריני מצהיר מראש שדבריי הוצאו מהכשרם. ועוד אני מוסיף ואומר, שמאחר והתקשורת חייבת להיות מאוזנת, יש לי הצעת נוסח לתגובה וזה לשונה: חנן ידידי, האם לדעתך דרך "הארץ" קדמה לתורה?

שני אירועים, במרחק של עשרות שנים, הצליחו לטהר אותי מחטאים שלא חטאתי ומעוונות שלא עויתי. הראשון, לפני מספר עשורים, כאשר "הכס הקדוש" יצא בהצהרה אפיפירית, שהיהודים לא רצחו את ישו. השני, בשבוע העצמאות, יו"ר הכנסת גילה שיש גם שמאלנים שאינם בוגדנים. כבר שקלתי לפטר חלק מחוליית המאבטחים שלי, אך החלטתי להמתין לאשרור ההצהרה ע"י אם תרצו, להב"ה, הצל, לה פמיליה, אורן חזן וסמוטריץ גם...

ואפרש דבריי: ההשוואה שעשה היו"ר - מקוממת. בוגדנות הוא פשע, פשיזם היא אידיאולוגיה חוקית.

סערת דחיית ל"ג בעומר טרם שככה, אבל דומני שנשכח היבט נוסף של הבעיה, שאינו קשור דווקא לשנה זו. חוץ מחילול שבת, יש בעיה קבועה של גזל, גניבת קרשים מאתרי בניה ומכל מקום אפשרי. נחשפתי לזה כשהייתי "קומונר" לפני טו"ן שנים. החבר'ה במדורה התפארו איך "סחבו" קרשים למדורה. לשנה הבאה, בחורף למדנו את הפרק "לולב הגזול" במסכת סוכה. באביב, יצרו הנערים/ות קשר עם מחלקת הגינון העירונית. הם שמחו להעמיד לרשות תנועות הנוער מתחמים שבהם נערמו הענפים שנגזמו בעיר. אני מקווה שלפחות מדריכי בני עקיבא ערים לנושא הגזל ולא רק למניעת חילול שבת.

חנן אולן

ת/אמת דם

ביום ראשון כ"ה באייר, 21/5/2017

תתקיים במועדון לחבר בין השעות: 16.30-19.00 תרומת דם

ניידת ההתרמה מגיעה אלינו במיוחד ומותנית במספר משתתפים מינימאלי

אנא עשו מאמץ והגיעו לתרום דם!

לל3 הארפאה